

Mừng Hội Ngộ Nhớ Lại Thảm Cảnh Thuyền Nhân Vượt Biển Tìm Tự Do & Xin Cảm Tạ Những Vòng Tay Nhân Ái!

CAP ANAMUR III

Kỷ niệm ngày Hội ngộ 30 năm cộng đồng người Việt ở Bodensee. Cảm tạ nhân dân cùng chính phủ Đức, Áo và Thụy Sĩ đã cứu mang chúng ta!

*

Mừng hội ngộ nhớ đoạn trường vượt biển
Thật gian nguy mạo hiểm đến kinh hồn
Cơn ác mộng chập chờn luôn ẩn hiện
Từng đêm buồn tâm sự gửi về em ...

Em biết không chị đã từng can đảm
Vượt trùng dương bằng thuyền nhỏ te tua
Một phần sống hơn chín phần nguy hiểm
Đời như chuông treo sợi chỉ mảnh thưa

Trên biển cả thấy đời như cỏ rác
Trôi lênh đênh không biết dạt về đâu
Thoát cộng đò lại gặp phùng hải khấu
Cướp của giết người hảm hiếp chẳng nương tay

Chị hoảng hốt khi chợt nhìn thiếu phụ
Bồng con thơ toan nhảy xuống biển sâu
Vì không chịu nổi bàn tay khát máu
Của một loài như hải quỳ đầu trâu

CAP ANAMUR II
trở về cảng Hamburg (09/1986)
với 358 thuyền nhân VN được cứu sống

Nhưng nghĩ lại vẫn còn thua can đảm
Của em yêu ở lại với quê nhà
Dưới chế độ độc tài cộng sản
Vẫn âm thầm chịu đựng mấy thu qua

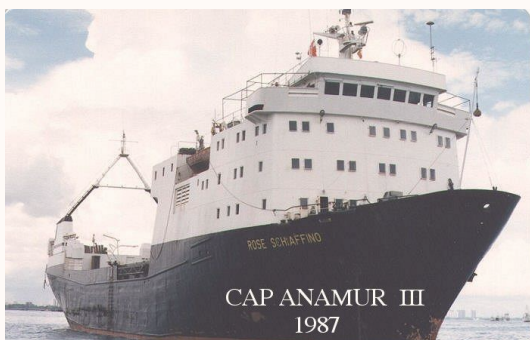
Nào tù tội nhọc nhằn kinh tế mới
Nào sẵn khoai không đủ để no lòng
Nào em chẳng được đến trường hai buổi
Tuổi bé thơ mà sớm chịu long đong

Giờ với cảnh hai phương trời xa ngái
Chị bơ vơ nơi xứ lạ quê người
Em ở lại nhưng quê nhà khổn khổ
Biết sao đành gánh mãi cuộc đời này

Chị ra đi nghe lòng đầy xao xuyến
Hình như vừa đánh mất một quê hương
Giờ mất hết biết bao điều lưu luyến
Nỗi sầu đau cây cỏ cũng nghiêng buồn

Đi vội vã quên mang theo kỷ niệm
Nên hành trang chẳng có để che thân
Bây giờ vẫn mỗi lần nghe nhắc đến
Thấy bàng hoàng như rụng cả tay chân

CAP ANAMUR III
1987

Trót cõi sống nên cũng đành thân phận
Dầu nổi trôi phiêu bạt đến phương nào
Vẫn mong ước đến bến bờ đón nhận
Được đáp đền vòng tay của ân nhân

Nhờ quý vị chúng tôi đây được sống
Thấy cuộc đời như lần nữa hồi sinh
Đều mong nhờ những bàn tay nhân ái
Cứu vớt lên bờ cho một chỗ dung thân

Chợt nhìn lại mái đầu tóc điểm trắng
Mừng cháu con nay thành đạt rất nhiều
Hạnh phúc này như món quà vô giá
Lời cảm ơn điển đạt được bao nhiêu ?

Nhưng không nói sợ mai này hối hận ...:
"Người Việt tha hương làm kẻ vong tình"
Nên chỉ muốn làm những điều có thể
Bày tỏ tấm lòng với các "Bậc Tái Sinh"

Nên hôm nay toàn cộng đồng người Việt
Đang cùng nhau sinh sống vùng tam biên
Biên giới Áo, Đức quốc và Thụy sĩ
Đến bên nhau ngày hội ngộ hương nguyên

Ngồi nhớ lại trên đoạn đường vượt biển
Và bây giờ với thân phận lưu vong
Nhưng trời cho cũng có ngày hội ngộ
Để cùng nhau ôn lại chuyện vui buồn

Trong buổi lễ thiêng liêng và long trọng
Trước bàn thờ của Tổ Quốc Việt Nam
Lòng nhân ái những vòng tay mở rộng
Đang chở che cho thân phận lưu đầy

Một lần nữa xin nguyện cầu tất cả
Được an bình và hạnh phúc dài lâu
Để sống nốt trọn cuộc đời vinh nhục
Để đáp đền những tình nghĩa thâm sâu !

Trần Đan Hà